

Mand, som kan Dansk, maa man have til Præst i denne Menighed, og at der ikke kan være Tale om at tage en Mand, som ikke kan Dansk, men kun et hvilket som helst andet Sprog, som Menigheden ikke forstaaer.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Man maa vistnok ogsaa have en Mand, som er kvalificeret til at fungere som reformeert Geistlig; dette troer jeg er ligesaa nødvendigt, som det andet Hensyn. Jeg mener derhos, at man ikke bør stille sine Forbringere til hans Kjendskab til det danske Sprog saa laast, som den ærede Forespørger syntes at gjøre i sit første Foredrag, naar man huffer paa, at han foruden at være Præst i Kirken ogsaa er Skolelærer, og følgerlig maa være saaledes hjemme i Sproget, at han kan give tilfredsstillende Undervisning deri. Den nu værende Præst kan ganske vist opstilles som et Exempel med Hensyn til Undervisningen i Dansk, thi jeg har ikke hørt nogen Skole svare saa udmærket i Dansk, som netop den reformeerte Skole i Fredericia; men deraf følger paa ingen Maade, at det maa være let for denne Mand at prædike paa Dansk. En Omstændighed maa jeg herved tillade mig at gjøre opmærksom paa, og det er, at man kan høre paa denne Mand's Tale, at han ikke er indfødt Dansk, og at han derfor kan ønske at forberede sig omhyggeligt, forinden han holder et Foredrag i et Sprog, som ikke er hans Modersmaal; anseer jeg for at være Noget, man maa sætte høi Priis paa. Det forekommer mig, at den ærede Forespørger, da han selv havde Ordet, antydede, at den Døffrelse, der muligvis maatte gjøres for at bringe den reformeerte Menigheds Medlemmer til ogsaa i Gjerning at vise, at de have Die for det ene Rigtige, skulde falde paa Præsten alene, men dette forekommer mig at være urigtigt. Man maa tage Manden, som han er, og naar han er saa samvittighedsfuld, at han skal have en lang Forberedelsestid for at kunne prædike paa Dansk, saa kan man selvfølgelig ikke indvende Noget derimod. Man maa gjøre ham det muligt at erhverve den fornødne Tid dertil ved at sætte ham istand til at opgive sit private Erhverv.

Jeg troer, at den ærede Forespørger i dette Punkt er en lille Smule ubillig i sin Bedømmelse af Manden, uagtet han forøvrigt har udtalt sig med al Anerkjendelse om ham.

Gad: Jeg skal blot dertil tillade mig den ganske korte Bemærkning, at jeg troer, den ærede Cultusminister i den Henseende gjør mig Uret. Vi staae jo her ligeoverfor to Forhold, som begge ere uheldige, og Spørgsmaalet er da at vælge det, der er mindst uheldigt; vi staae nemlig ligeoverfor det Forhold, om der skal prædiktes Thydt til en Menighed, som i Virkeligheden ikke forstaaer Thydt, eller om en dansk Menighed skal høre en dansk Prædiken maaffee ikke paa det allerbedste Dansk, men dog paa forstaaeligt Dansk, og da forekommer det mig, at det Sidste er ubetinget at foretrække.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, erklæredes Forespørgselen for sluttet.

Formanden: Først vi gaae til den følgende Sag paa Dagsordenen, skal jeg meddele Udfaldet af den foretagne Optælling af Stemmesedlerne. Der var, som jeg før meddeelte, indsamlet ialt 86 Stemmesedler, hvoraf een var ugyldig, fordi der paa den fandtes Navnet: Jacoben, der ikke bæres af noget Medlem her i Thinget. Der var saaledes 85 gyldige Stemmesedler, afgjørende Fleertal følgende 43 Stemmer. Valgte ere samtlige 9 Medlemmer; nemlig: Fenger med 80, Ernst med 78, B. Christensen med 73, Steenstrup med 67, Povlsen med 65, Dinesen med 64, Jacob Jensen med 62, Leth med 62 og Ville med 51 Stemmer. Efter disse havde Fællesen 36, Müllen 23, L. C. Larsen 18 og Page 11 Stemmer.

Man gik derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen, som var: Forespørgsel fra Folkethingetsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgtreds til Justitsministeren. (Forespørgselen findes i Tidenden, Sp. 1157.)